

enhver, der lider tab herved, ret til erstatning.

Erstatningsspørgsmål afgøres af domstolene eller i disse sager eventuelt af vandløbsretterne. Denne fremgangsmåde svarer til den, der i dag er gældende, og jeg finder ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at ændre denne.

*Spørgsmål:*

Er det efter ministerens opfattelse rimeligt, at bredejereren skal betale omkostningerne ved en landvæsenskommissionssag i alle tilfælde og specielt i den omtalte sag (jfr. artiklen af 11. januar 1982)?

*Svar:*

Efter bestemmelserne i den gældende vandløbslovs § 22 er det som udgangspunkt de lodsejere, som skønnes at have nytte og interesse af en regulering af et offentligt vandløb, der er forpligtede til at deltage i udgifterne til reguleringen. Denne ordning er opretholdt i forslaget § 24, stk. 1.

Fordelingen af udgifterne bestemmes som bekendt af vandløbsretten. Jeg finder det rimeligt at bevare denne ordning.

*Spørgsmål:*

Er ministeren enig i, at byudvikling m.v. kan have indflydelse på vandstand og afstrømningsforhold, og at det offentlige som følge heraf må have pligt til at give et vist bidrag til bredejerens tab og andre omkostninger?

*Svar:*

Jeg er enig i, at disse forhold kan have indflydelse på et vandløb. Forøges afløbsmængden ved bebyggelse eller vejanlæg (byudvikling m.v.), kan der derfor i henhold til forslaget § 68 pålægges ejeren af de anlæg, hvorfra den forøgede afstrømning hidrører, at yde bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 100.

*Spørgsmål:*

Er det i den pågældende sag rimeligt at basere oprensingskrav m.v. på regulativ m.v., der er over 100 år gammelt (jfr. artiklen af 12. januar 1982)?

*Svar:*

Jeg har intet aktuelt kendskab til indholdet af regulativerne for de pågældende strækninger af Susåen, men af artiklerne synes at fremgå, at amtets vedligeholdelse i de sidste to år har været mere omfattende end de krav, som regulativet stiller. Jeg skal i øvrigt henlede opmærksomheden på lovforslagets § 88, stk. 2, der forudsætter en gennemgang og ajourføring af samtlige vandløbsregulativer inden for en rimelig tidsfrist.

*Spørgsmål:*

Ministeren anmodes om en kort redegørelse vedrørende bredejerens retsstilling,

- a) når der på grund af en stedfunden byudvikling er sket en forøgelse af vandmængden i et åløb,
- b) når der foreligger et regulativ, som, da det blev udarbejdet, var tilstrækkeligt til at sikre en rimelig afstrømning, men som i dag ikke opfylder det aktuelle vandføringskapacitetsbehov.

*Svar:*

ad a)

Enhver bredejer kan efter forslaget i den nævnte situation rette henvendelse til vandløbsmyndigheden for at få pålagt ejeren af de ejendomme eller anlæg, hvorfra den forøgede afstrømning hidrører, at yde bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse, jfr. § 68 i lovforslaget.

Vandløbsmyndighedens afgørelse kan indbringes for landvæsenskommissionen, jfr. § 68, stk. 4, i lovforslaget. Er bredejereren ikke tilfreds med landvæsenskommissionens afgørelse, kan denne yderligere påklages til overlandvæsenskommissionen, jfr. § 80, stk. 1, 2. pkt., i lovforslaget.

ad b)

For ethvert offentligt vandløb skal der foreligge et regulativ, jfr. § 12 i lovforslaget, indeholdende bl.a. bestemmelser om vandløbets vedligeholdelse. Er disse bestemmelser ikke tilstrækkelige til at sikre en rimelig afstrømning, kan enhver i vandløbet interesseret, herunder bredejere, rette henvendelse til vandløbsmyndigheden for at få regulativets bestemmelser taget op til revision.